

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1413/2020
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Олинек, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2733/19 од 04.12.2019. године, у седници одржаној 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2733/19 од 04.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2733/19 од 04.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 6775/18 од 29.11.2018. године, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 705.600,00 динара, са законском затезном каматом почев од 25.04.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 107.212,00 динара, са законском затезном каматом почев од 29.11.2018. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2733/19 од 04.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 705.600,00 динара, са законском затезном каматом од 29.11.2018. године. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев у делу у ком је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на досуђени износ од 705.600,00 динара исплати законску затезну камату почев од 25.04.2018. године до 28.11.2018. године. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете настале на пољопривредним културама тужиоца услед елементарне непогоде (града). Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за примену овог правног института, јер у конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем права, нити за уједначавањем судске праксе, узимајући у обзир садржину тражене судске заштите и начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева тужиоца. Побијане нижестепене пресуде садрже одлуке о тужбеном захтеву које су донете у складу са усаглашеном судском праксом и израженим ставовима Врховног касационог суда по питању одговорности тужене за накнаду материјалне штете због непредузимања мера заштите од елементарних непогода, те у том смислу разлози нижестепених пресуда не одступају од досадашње праксе Врховног касационог суда по том питању. Осим тога, тужена није приложила доказ о постојању различите одлуке у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова на коју ревизијом указује.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 24.04.2018. године, ради исплате 705.600,00 динара, накнаде материјалне штете због непредузимања мера заштите од елементарних непогода.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000

евра, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, па је и ревизија тужене недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић